

GOLENIEC (1) *sb m*

I sg gol(e)ńc(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Młody, nie golący się, niedoświadczony mężczyzna, gołowqs, młodzik, młokos, wyrostek: Miley pątrzyć gdy dziewczka ná koniu hárcuie/ Niż kiedy gonionego z goleńcem táńcuie. BielSjem 21.

Synonimy: młodziczek, młodzieniec, młodzieńczyk, młodzik, młodzinek, młokos, okrzos, otrok, szpiczak.

Cf GOŁOWĄS

ZZa